

Душа – гэта пасудзіна. Чым яна напоўнена, тое з яе і льецца. Наша міласэрнасць адносна іншых павінна быць адказам на міласэрнасць Бога да нас. Хрыстос прыгадвае пра гэта, калі кажа: “Будзьце міласэрныя, як і Айцец ваш міласэрны” (Лк 6, 36).

Мы паразмаўлялі з Аленай Давідовіч – каталічкай, мамай двух дзяцей, валанцёркай і стваральніцай праекта “Ад сэрца да сэрца”. † Валанцёр па жыцці

Жанчына ўжо на працягу доўгага часу займаецца дабрачыннасцю ў розных сферах: дапамагае ў сацыяльным цэнтры “Васількі”, як майстар па вязанні перадае свае работы цэнтру “Пара” для продажу на кірмашах, пасля заканчэння курсаў бальнічных клоунаў у якасці бясплатнага аніматара віншуе з днём нараджэння асаблівых дзяцей.

“Перш за ўсё, міласэрнасць для мяне – гэта дапамога іншым, – тлумачыць валанцёрка. – Шчырая, ад усяго сэрца. Магчыма, выкліканая спачуваннем, але ніяк не жалею. Асабіста я не магу прайсці міма чужога болю і несправядлівасці”.

Праект, пра які доўга думала

Ужо два месяцы спадарыня Алена працуе ў праекце “Ад сэрца да сэрца”. Яе выхаванцамі з’яўляюцца дзеці са шматдзетных сем’яў, а таксама з асаблівасцямі псіхафізічнага развіцця. Жанчына праводзіць інтэграваныя заняткі па

дэкаратыўна-прыкладным мастацтве, вакале, тэатральным мастацтве. Адна са спецыяльнасцей спадарыні Алены – музычны кіраўнік. Гэта дапамагае ёй у валанцёрскай дзейнасці.

□□□ **“Ідэя праводзіць заняткі для дзяцей прыйшла даўно, але не было сродкаў для яе рэалізацыі, – прызнаецца стваральніца праекта. – У мяне самой расце дачка з інваліднасцю. І хацелася дапамагаць не толькі дзецям, але і іх бацькам, бо я магу добра іх зразумець. Яны разам са сваімі дзецьмі 24/7, і няма ніякіх гурткоў ці секцый для іх. Думаецца, Бог убачыў тое, што раблю, і адказаў міласэрнасцю на маю міласэрнасць”.**

Праект “Ад сэрца да сэрца” рэалізуецца пры супрацоўніцтве з установай дадатковай адукацыі для дарослых “Студыя карысных кампетэнцый”. У камандзе працуюць яшчэ двое асноўных валанцёраў, адзін з якіх – выхаванец дзіцячага дома. **“У нас няма выпадковых людзей. Усе вельмі жыццярэдасныя і спагадлівыя”**, – адзначае спадарыня Алена.

Заняткі праходзяць 2 разы на тыдзень па 2-2,5 гадзіны. Да кожнага патрэбен асабісты падыход, таму што ўсе выхаванцы розныя. Узроставая катэгорыя дзяцей – ад 3 да 12 гадоў. Але наведвае заняткі і дзяўчына, якой 23 гады. Яна мае асаблівасці псіхафізічнага развіцця.

“На жаль, не заўсёды ёсць магчымасць укласціся ў 2 гадзіны і аддаць дзецям на занятку ўсё, што хацелася б, – з сумам прызнаецца валанцёрка. – Кожнаму хочацца ўдзяліць шмат увагі, абняць, пагаварыць з бацькамі – ім таксама нялёгка. Гэта хіба ці не адзіная «пабочная з’ява» ў валанцёрстве – недахоп часу для ўсіх падапечных”.

Дзеці прыходзяць з бацькамі і не застаюцца адны. Разам з мамамі малююць і гуляюць, займаюцца. “Мама выйшлі з кабінета толькі аднойчы – калі мы з дзецьмі рабілі паштоўкі да 8 Сакавіка”, – адзначае спадарыня Алена. Са слоў валанцёркі, у запасе заўсёды ёсць некалькі ідэй для гульні і заняткаў. Бо ніколі не ведаеш, чаго захочуць дзеці і які настрой у іх будзе. Але ў асноўным рабяты выдатна прымаюць прапанаваныя ім ідэі і гульні.

Канцэрт напярэдадні свята Божай міласэрнасці

На заняткі ходзяць 12 дзяцей, часам менш – часта яны хварэюць. Варта адзначыць, што ініцыятыва падабаецца не толькі дзецям, але і іх бацькам. **“Мне так прыемна чуць водгукі ад дзяцей і іх мам. Кажуць, што раней малыя не хацелі маляваць і выразаць, а тут робяць аплікацыі і малюнкi з задавальненнем”**

, – з усмешкай прызнаецца валанцёрка.

У дзяцей з захворваннямі адбываецца сацыялізацыя і зносіны з дзецьмі са шматдзетных сем’яў. Гэта спрыяе іх разняволенню. Разам спяваюць, танцуюць, гуляюць.

“Яшчэ адзін момант нашага з’яднання з дзецьмі – падрыхтоўка да сумеснай выставы работ і канцэрта, дзе будзе пастаноўка казкі «Рэпка»”

, – дзеліцца планами спадарыня Алена.

Бацькі дапамагаюць у падрыхтоўцы дэкарацый і касцюмаў, а дзеці з нецяргпеннем чакаюць канцэрта. Ён адбудзецца напярэдадні свята Божай міласэрнасці.

Кругаварот добра і любові

Валанцёрка і арганізатар праекта кажа, што ёй важна дапамагаць людзям. Таму што, калі ўсёй краінай збіралі сродкі на аперацыю для яе дачкі, шмат хто дапамог. Вялікая сума была сабрана дастаткова хутка.

□ **“Цяпер, калі з’явілася магчымасць вярнуць тое дабро, якое атрымала, – я ёй скарысталася. Гэта кругаварот добра і любові. Ты дапамог – табе дапамаглі або з тваёй дапамогай – камусьці іншаму. Бо душа – гэта пасудзіна. І чым яна напоўнена, тое з яе і льецца”**, – падагульняе жанчына.